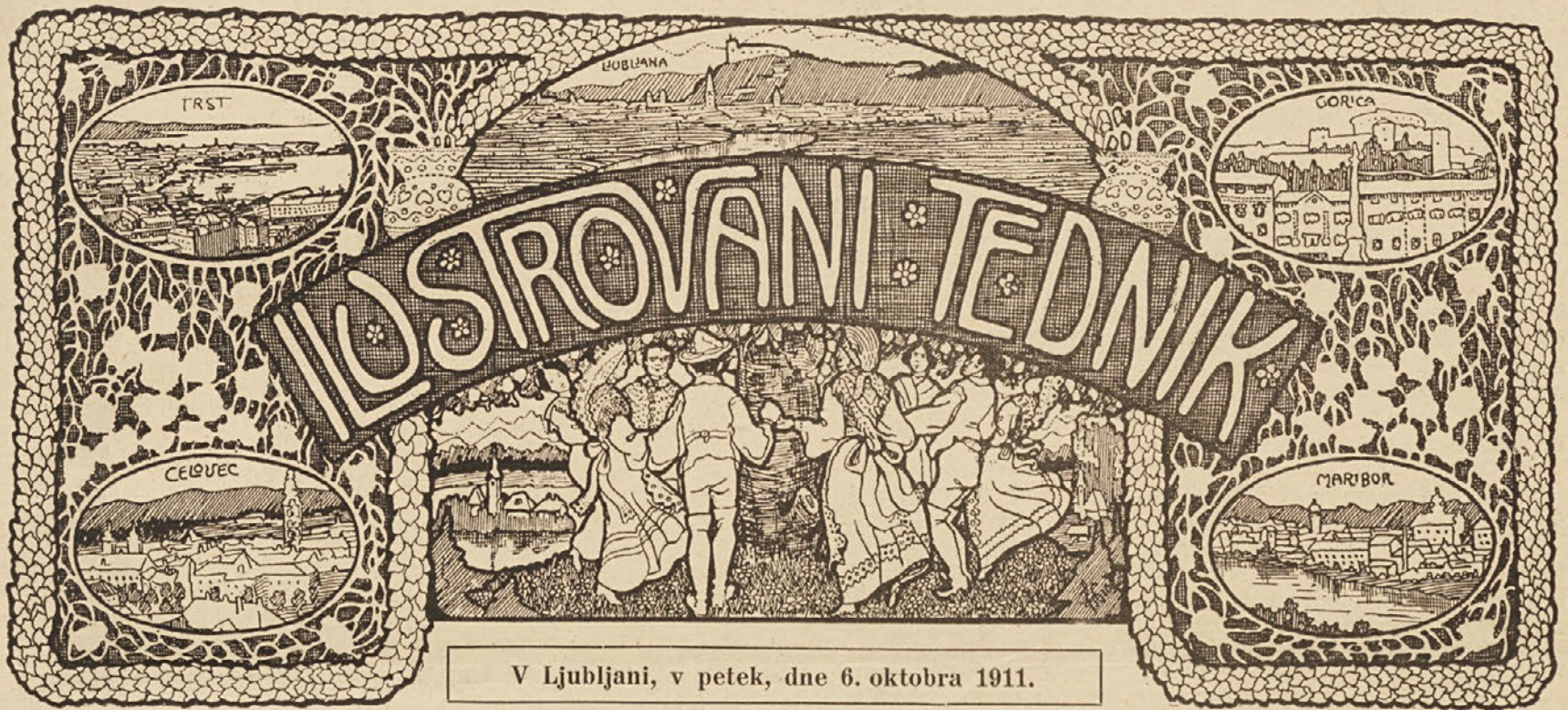

V Ljubljani, v petek, dne 6. oktobra 1911.

Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1-80 1/2 leta K 3-50 celo leto K 7- za inozemstvo: " " 2-30 " " 4-50 " " 9-		Redakcija in administracija: Spodnja Šiška šte. 97. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent.		Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 15 vin. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Naročnina za dijake 5 kron.	Štev. 33.	

Blagoslovljenje „Gasilnega doma“ v Domžalah: 1. Kapela, ki je bila postavljena za ta dan in v kateri se je služila sv. maša. 2. Domžalska dekleta v narodnih nošah pred „Gasilnim domom“. 3. Občinska hiša z „Gasilnim domom“ s kapelico v momentu slavnostnega govora.

Oldřich S. Kóstelecký:

Humoreske.

VIII.

Zaušnice gospodične Gabrijele.

(Prosto po češkem izvirniku.)

(Dalje.)

„To se pravi — da — dvojčka sva, toda — jaz sem starejši dvojček — pravzaprav — da — starejši. Jaz sem se rodil nekoliko prej.“

„Ah, tako,“ se je nasmehnila Gabrijele.

„Da.“

„No, kot starejši bi morali svojega mlajšega brata posvariti.“

„Oprostite, prosim, gospodična, toda kar se tiče poljubljanja krasnih žen in mladenk v tem mlajši brat za ves svet ne posluša starejšega.“

„In starejši najbrže mlajšega ne.“

„Da tu se sploh ne more nič ukazovati, niti opominjati, niti poslušati.“

„Vidim,“ se je nasmehnila Gabrijele.

„Sicer pa vas zagotovem, gospodična da delate krivico mojemu bratu. Poznam ga, kakor sebe. Kolikor bolj sem vas spoznal, gospodična tem bolj tudi razumem, kaj se je najbrže godilo v bratovi duši in v njegovem srcu, ko je

imel čast zabavati se z vami in vas gledati od Prage do Plzna. Kakor bi ga videl. Priznam, da se je prenačil, toda bodite prepričani, gospodična — saj ga poznam kakor samega sebe — da vas ni nikakor hotel razžaliti s svojo predrznostjo. Gotovo se je dal zapeljati utisu trenutka, ko se je moral od vas ločiti in gotovo je menil — saj ga poznam kakor samega sebe — da vam tudi on ni brezbrizen. Verujte mi, gospodična, da se je brat spominjal na vas vedno s spoštovanjem in da mu je krasen spomin na vas vedno kalila zavest, da ste se ločili od njega, ne kot prijateljica, ampak kot nasprotnica. Lahko si torej predstavljam njegovo srčno veselje, ko dobi vaše današnje, dražestno pismece, v katerem mu — kakor ste prej povedali — odpuščate.“

Gabrijela mi je gledala med celim mojim govorom mirno v oči in ni več zamizala. In iz tega njenega mirnega pogleda sem spoznal, da ji ni vseeno, kar je zvedela. Skrbno je poslušala moje besede. Šele ko sem končal, je rekla z nasmehom: „Hvala vam za vse, kar ste mi tu povedali o gospodu bratu.“

Nato je dvignila proti meni ročico in je pristavila:

„Ali smem prositi za pismo, ki sem vam ga prej dala za gospoda brata? Pripisala bom še majhno opazko.“

Pogledal sem Gabrijelo z največjim začudenjem. Nasmeh, ki je sedaj probežal po njenem obrazu, mi je bil dokaz, da je bil izraz mojega obličja v tem trenutku gotovo jako smešen.

Zadrege, v kateri sem se sedaj nahajal, mi ni mogoče popisati. Komaj sem spravil iz sebe besede, ki niso bile v nikaki zvezi:

„Oprostite, prosim, gospodična — jaz — jaz sem ono pismo — oprostite prosim — jaz ... Sicer pa,“ sem rekel šele čez nekaj časa bolj premišljeno, „morda bi lahko sam sporočil, kar mislite pripisati onemu pismu. Škoda bi bila, ko bi ga zopet razpečatili!“

„Ah, ne. To je malenkost! — Prosim,“ ponovi Gabrijela.

„Pravzaprav — jaz — jaz sem ga že zalepil v pismo, ki ga ravno mislim po-

posodice za kavo v kuhinjo. „Obljubila sem, da prinesem to sama nazaj,“ je rekla. „Oprostite, prosim!“

„Z največjim veseljem.“

Obotavljal se nisem seveda niti minuto in odprl sem „popravek“, ki je bil vendar naslovljen name; odprl sem ga, komaj je Gabrijela zaprla vrata za seboj.

Bral sem;

Velečenjenemu gospodu bratu t. č. na Ruskem.

Ali je resnica? Komedijska, ki sva jo danes igrala, se je posrečila. Lavorike si razdeliva med seboj na enaka dela. Nisem mislila, da se mi bo vse tako lepo posrečilo, kakor se je posrečilo, ko sem spoznala, da ste se mi utajili. Bodite no! Kaj res mislite, da bi mogla spolniti svojo nesmiselno obljubo? Da sem to storila, sem storila samo zato, ker so znanja na popotovanju samo trenutna in da hitro minejo. Hotela sem da ne bi pozabili name, kakor ni na vas pozabila Gabrijele.

Ko je potem Gabrijela zopet stopila v sobo, sem stal še vedno z odprtim „popravkom“

in z odprtimi usti sredi krasnega malega salona in sem osupel gledal Gabrijelino pismo. Kako da ne? To je bilo hujše od vseh obljubljenih zaušnic skupaj. In vendar mi je bilo pri tej veliki osuplosti in pri tej neizrečeno vroči duševni kopelji pri srcu tako sladko, kakor najslajši bonbon na svetu, slajše od vseh onih sladkih

Proslava pokojne mecenke gospe M. Vilharjeve v Kamniku.

slati domov. Da, jaz sem ravno med vašo odsotnostjo to pismo zalepil. Vendar ko bi želeli —

„Ah, ne! Hvala! Ni treba onega pisma več razpečatiti — nepotrebo bi bilo. Napisala mu bom ta popravek drugo pot.“

„Popravek?“

„Kaj je to kaj čudnega?“ se smeje Gabrijela.

„Čudim se samo,“ sem rekel torej potuljeno, „da potrebuje vaše pismo popravka.“

„O prosim!“ se Gabrijela zopet zasmije. „Tudi pri najboljših delih se nahajajo popravki. Dovolite, prosim, da tudi svoje pismo popravim. Samo par besedi še napišem. In vi boste gotovo moj popravek poslali za „glavnim spisom“ kajneda?“

„Z največjim veseljem, gospodična.“ Še tem obratom sem bil neizrečno zadovoljen.

Nato je Gabrijela vstala in zopet sedla za pisalno mizico.

Komaj pa mi je dala zapečaten „popravek“ in me prosila, naj ga pošljem za prvim pismom, se je opravičila, da ponese

bonbončkov, za katere sem se bil nekoč z Gabrijelo delil. Šele Gabrijelin glas me je prebudil:

„Aj? Vi berete pismo, ki sem vam ga dala? Kaj pa poreče k temu gospod brat na Ruskem?“

Gabrijela je stala pri vratih in njen hudomušen nasmeh mi je bil najboljši odgovor, kaj poreče k temu „gospod brat na Ruskem“.

Predno si je Gabrijela nadejala, objel sem jo s svojimi močnimi rokami, pritisnil sem jo k sebi in rekel:

„Brat se je že vrnil“, in sem zopet poljubljal njena ustna, oči, obraz, da je komaj prišla k sapi in jaz tudi. Gabrijela se ni upirala ...

Tako sem si zopet vzel nazaj poljube, ki sem jih dal nekoč Gabrijeli. Pobotala sva se in to je bilo tako sladko. One sladke bonbone iz njenega zavitka sem ji vrnil drugo pot, danes pa, če se kje v vrvenju sveta srečava, mi niti na misel ne pride, da bi se utajil. Zvedel sem tudi od nje, da ni bila v Húdbi z bolnim bratom.

(Dalje.)

SLOV. ILUSTROVANI TEDNIK

je edini slovenski list te vrste.

Čitajte ga in širite! Naročajte ga in oglašujte v njem!

Vabilo na naročbo.

Z današnjo številko se začne novo četrtletje in vljudno prosimo stare naročnike, katerim poteče naročnina, da jo obnove in da nam pridobivajo še novih naročnikov. Za pridobivanje novih naročnikov smo razpisali posebno nagrado, namreč slike Prešerna, Jurčiča in Gregorčiča. Za vsakega novega naročnika, ki plača polletno naroč-

nika" ter izpregovorite par prijaznih besed in marsikdo se bo naročil.

Vsi priznavajo, da je „Slov. Ilustrovani Tednik“ potreben in da vrši važno narodno-kulturno nalogo. Pridobivajte mu novih naročnikov, da se bo mogel izpopolniti in da postane tako res važen faktor narodne prosvete.

Kakor doslej, priobčevali bomo i poslej slike in opise raznih važnih dogodkov in

težkoč je bilo treba prestat, kajti začetek je povsod težak, posebno še pa pri naših malenkostnih slovenskih razmerah! Srečno so premagane vse ovire in list stoji danes na trdnih tleh ter se je razvil v teku teh par mesecev do za slovenske razmere velike višine. — Da pa „Slov. Ilustrovani Tednik“ ne bo ostal na tej stopnji, temveč da bo še napredoval, so nam porok dose-
danji uspehi.

Ostanite nam zvesti dosedanji naročniki in pridobite nam vsak še vsaj enega novega naročnika, pa bomo lahko izdajali „Tednik“ obsegajoč 12 strani in ne le 8 kot doslej.

Ožigosati pa moramo pri tej priliki tisto slovensko nezavednost in malomarnost, ki tako škoduje našemu narodnemu razvoju in napredku. Po slovenskih gostilnah, brivnicah, kavarnah itd. se dobe cele množice tujih listov, a edinega slo-

Prvomestnik Ciril in Metodove družbe vladni svetnik g. Senekovič in učitelj g. Anton Pesek s svojimi učenci družbene šole v Velikoveu.

nino, damo po eno sliko — ali njemu ali komur že. Tudi stari naročniki, ki vpošljejo toliko naročnine, da bodo imeli od 1. oktobra vsaj pol leta naprej plačano, imajo istotako pravico dobiti po eno sliko, ako pošljejo za ovoj in poštnino še 40 h. Slike bodo v kras vsaki sobi. Več je razvidno iz priloge. — Razširjajte „Slovenski Ilustrovani Tednik“! Koliko je še slovenskih rodbin, gostilen itd., kjer ga še nimajo, a bi ga lahko imeli. Pokažite jim nekoliko številčk „Slov. Ilustrovanega Ted-

zanimivosti ter prosimo, pošiljajte nam slike o društvenih in drugih prireditvah itd. Slike se pa naj pošljejo takoj in ne šele čez par tednov. Redni vpošiljatelji slik (fotografi) dobe primeren honorar.

Bali se ne bomo ni truda ni stroškov, da list izpopolnimo in ga razširimo v vse kraje, da postane tako vez med Slovenci v domovini, kakor tudi vez med domovino in onimi Slovenci, ki živijo v tujini.

Dobro pol leta je sedaj minilo, odkar izhaja „Slov. Ilustrovani Tednik“. Koliko

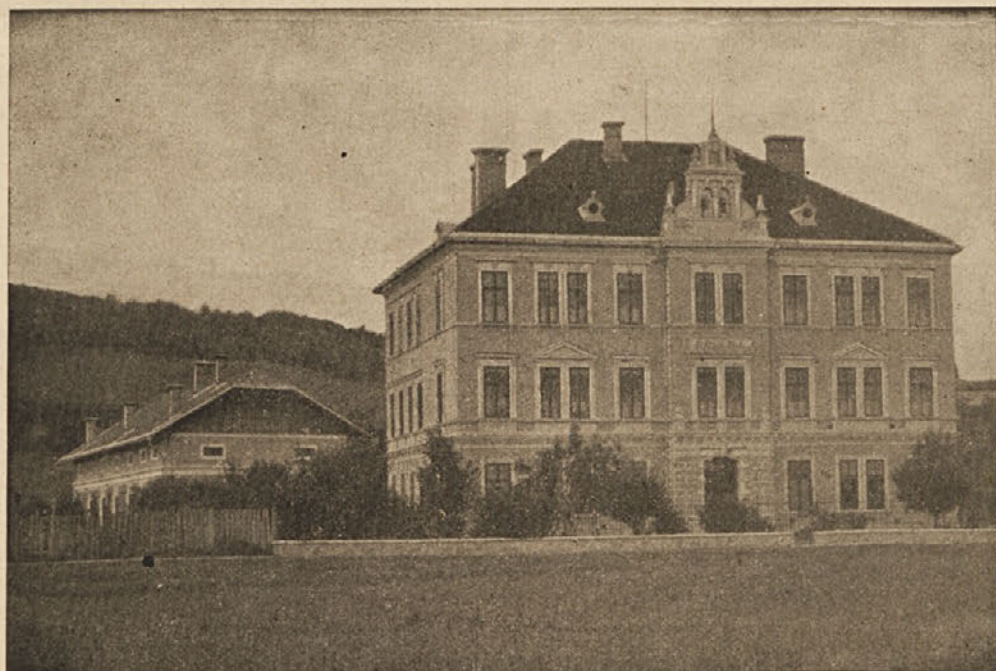
Rateški fant in dekle ob slovesu.

venskega ilustrovanega časopisa „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“ nimajo. Stvar gostov je, da ga odločno zahtevajo. Če imajo naši gostilničarji, brivci i. dr. denar za tuje liste, zakaj bi ne naročili domačega lista! Kakšen utis dobi potnik, ki pride v „slovensko“ gostilno, ali k „slovenskemu“ brivcu, ali na obisk k „slovenski“ rodbini, pa vidi vse polno tujih „Illustrierte...“ pa „Interessante...“ itd. a „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“ išče zaman!?

Ko bi se samo tisti Slovenci, ki kupujejo tuje liste, naročili na „Slov. Ilustrovani Tednik“, bi lahko izhajal v pomnoženi večji obliki.

Vsakdo naj torej razširja „Slov. Ilustrovani Tednik“ ter mu pridobiva novih odjemalcev!

Vsaka slovenska gostilna, vsak slovenski brivec, vsaka slovenska kavarna, vsako slovensko društvo in tudi vsaka slovenska obitelj bi naj bila naročena na „Slovenski Ilustrovani Tednik“!

Šola družbe sv. Cirila in Metoda v St. Rupertu pri Velikoveu.

*O italijansko-turški vojni bomo pri-
našli kratka in jedrnata poročila in slike.
Za to številko so klišeji došli žal prepozno,
priobčimo pa prihodnjič.*

30letnica gasilnega društva v Domžalah in blagoslovljenje „Gasilnega doma“.

(Slika na naslovni strani.)

24. septembra t. l. je Domžalsko ga-
silno društvo praznovalo 30letnico svojega
obstanka. Ob enem se je s tem slavljem
vršilo tudi blagoslovljenje „Gasilnega do-
ma“, ki se nahaja v novozidani občinski
hiši. Slavja so se udeležila mnogoštevilna

Starodavna lipa v Polhovem Gradcu.

sosedna gasilna društva, bodisi kot depu-
tacija ali pa polnoštevilno, kakor gasilno
društvo Kamnik in še nekatera druga.
Prišel je tudi poveljnik deželnega gasilnega
društva g. Franc Doberlet iz Ljubljane in
več drugih funkcionarjev.]

Župan g. Matevž Janežič je pozdravil
navzoče in otvoril slavje, nato je imel
vlč. g. župnik Fr. Bernik slavnostni govor,
in se je v navdušenih besedah spominjal
zgodovinskih dni jubilejnega društva.

Šola družbe sv. Cirila in Metoda na Muti.

OTroški vrtec družbe sv. Cirila in Metoda na Savi pri Jesenicah.]

Društvo so z nekaterimi Domžalčani
ustanovili župan g. Janežič, lastnik zlatega
križa za zasluge itd., umrli tovarnar Rudolf
Mayr in g. Anton Kleinlercher.

Naša slika 1. kaže kapelo, ki je bila
postavljena za ta dan in v kateri se je
služila sv. maša. Slika 2. so domžalska
dekleta v narodnih nošah pred „Gasilnim
domom“. Slika 3. občinska hiša z „Ga-
silnim domom“ s kapelico v momentu slav-
nostnega govora.

Starodavna lipa Še se nahajajo tu
in tam po Slovenskem, pa tudi po potuj-
čenih krajih starodavne lipe, žive priče,
da so bivali tam Slovani. Tako še stoje
lipe blizu Berolina iz onih časov, ko so
še bili Prusi Slovani. Današnja slika nam
kaže tako lipo, ki stoji na nekem posestvu
v Polhovem Gradcu blizu Ljubljane. Kakor
je bila nekdanj, tako je še sedaj skoraj
središče domače zabave. V nje osrčje so
napeljane stopnice, ki vodijo do mize. Po-
dobna lipa se nahaja tudi v Ravanju blizu
Maribora, čegar hiša pa ne spoštuje več
drevesa pradedov. Veselje in neko tajin-
stveno čustvo prešine človeku srce, ko
gleda te nekdanje pomnike zlatih dni.

Ob slovesu. „Z bogom dom, premili
dom, ljube moje dom...“ se glasi v neki
pesmi. Grenko je v duši človeku ob slo-
vesu, ko se je treba ločiti od rodnega
doma, od dragih krajev, od ljube... To

občuti posebno to ali ono dekle, mladenič
ob času, ko začne rumeneti listje na
drevju in padati na tla, znamenje, da „čas
ločitve je napočil“, iti mora v daljni kraj,
kjer se s puško bo poročil, videl njo spet
Bog ve kdaj. Naša slika nam kaže Go-
renjko in Gorenjca iz Rateč pri Beli peči,
v narodni noši ko se poslavljata.

XXVI. redna velika skupščina „Dru-
žbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Dne
10. t. m. se je vršila skupščina „Družbe sv.
Cirila in Metoda“ v Trzinu. Prihajali so
Slovenci od vseh strani slovenske domo-
vine, da v slavnostni manifestaciji položijo
narodu račun o njegovem premoženju, in
delovanju otimanja slovenske posesti in
slovenskih otrok. Vsak Slovenec širom Slo-
venije ve, kaj je „Družba sv. Cirila in Me-
toda“ Slovenecem, ve in čuti njeno delo-
vanje in potrebo te družbe.

† Karol Kotnik, slovenski mecen.

Skupščinarji so se napotili h grobu
družbenega prvega mecena pokojnega Vil-
jema Polaka. Ko je dospela množica
do pokopališča, kjer leži eden onih, ki je
najbolje pojmoval, kaj je treba našemu na-
rodu, je zapel pevski zbor žalostinko:
„Usliši nas, Gospod!“ Nato je ob grobu
pokojnika govoril g. prof. dr. Plešič in po-
ložil na grob venec v znak hvaležnosti
„Družbe sv. Cirila in Metoda“.

Ob 11. uri dopoldne se je vršila v ve-
likem salonu pri Bastlju XXVI. redna skup-

ščina. Prvomestnik g. vladni svetnik Senekovič je otvoril zborovanje in pozdravil vse došle, zlasti delegate iz sosednih dežel s Koroškega, Štajerskega, Goriškega iz Istre in Trsta, vse gospe in gospodične ter člane iz oddaljenega Devina. Nato je poročal o delovanju „Družbe“ in se spominjal onih to leto umrlih članov, ki so še ob smrti mislili na „Družbo“ in slovenski narod. G. Vilharjeva je zapustila družbi 111.400 kron, g. Trček iz Ljubljane je volil 2000 kron, g. Ivan Medic 100 K, gđ. Noll 200 K, g. župnik Černe 1163 K, gospod Cinsl iz Tržiča 400 K, g. Baloh iz Brežic 500 K. Zborovalci so jim zaklicali trikratni „Slava“.

Sledilo je nato poročilo blagajnika g. Hudovernika. Iz njega smo posneli, da je imela družba v minulem letu dohodkov nad en milijon kron in sicer 1.043.654 K 45 v, stroškov pa je bilo 196.615 K 91 v, torej prebitka za 847.038 K 54 v. Zaklical je največjim mecenom družbe, g. Vilharjevi, gosp. Polaku in g. Kotniku trikratni „Slava“.

Zanimanje za „Družbo sv. Cirila in Metoda“ raste od dne do dne in njeni prijatelji se vidno množijo. Naši bratje v Ameriki, katerimi vsa čast in priznanje,

Velika ljudska slavnost kluba napr. slov. akad. v Celju je jako izborna uspela. Udeležba ravno ni bila prevelika in posebno so se pogrešali gostje iz takih krajev, kamor Celjani o priliki tamkajšnjih slavnosti prav pogosto hodijo. Drugače pa so prišli gostje iz Zidanega mosta, Radeč, Laškega trga, Ljubljane, Mozirja in celo dva Hrvata iz Zagreba, ki se nista ustrašila dolgega pota.

Vsi prostori Narodnega doma pred vsem pa velika dvorana so bili s finim okusom dekorirani. V šotorih so stregle

prof. Beraniča nekaj mičnih pesmic. Če še omenimo tamburaše, ki so prav pridno in dobro svirali, upamo, da nismo prezrli ničesar. Večina ljudi se je razšla zadovoljna, čuteč, da se je enkrat zopet prav dobro zabavala. In to je bil razen dobrodelnega namena tudi namen cele prireditve.

Drobiž.

Vsem slovenskim gospodinjam toplo priporočamo Kolinsko kavino primes kot najboljši in edino pristni domači kavni pridatek.

Muzikaličen kanarček. Nek gospod v Londonu ima navadnega kanarčka, ki se jako zanima za godbo. Ako igra sinček gosli, zleti krotki ptiček na lok in posluša godbo ves zamaknjen. Kakor hitro preneha igrati, zleti kanarček z loka. Ako igra sestra glasovir, zleti muzikaličen ptič na tipke in se sprehaja po njih ter se umika prstom igralke tako spretno, da je prav nič ne ovira. Tudi za gramofon ima kanarček izredne simpatije. Ako se zaigra gotov komad,

II. darilo: Gdč. Marlenka Homanova.

I. darilo: Gdč. Darinka Homanova.

naše gospe in gospodične. Splošno je ugajala vojaška godba iz Belovara, ki je pač v prvi vrsti pripomogla slavnosti do tako lepega uspeha. Koncertne točke so bile fino izbrane in dobro izvajane, po koncertu pri plesu pa so vojaki prav pridno svirali do ranega jutra. Pribiti je treba, da so se pri koncertu izvajale samo slovenske skladbe, za kar se je občinstvo godbi z burnim aplavzom zahvaljevalo. Nekaj novega za Celje je bila volitev krasotic: glasovanje je bilo prav živahno tako, da je volilna komisija šele ob pol 12. uri naznanila rezultat. Največ glasov je dobila gospica Darinka Homanova iz Radeč, druga je bila njena sestra Marlenka Homanova in tretja gospica Marta Hrašovec iz Celja. Vsem tem trem je izročila komisija lepa darila. Dosti lepih dobikov je imel tudi srečolov. Med ljubke gospice, ki so prodajale srečke, se je mešal tudi umazan mešetarski žid, ki je s svojim gladkim jezikom zvalil marsikak krajcar iz žepov. Za zabavo v obilni meri je skrbel tudi „versifaks“, ki je za malo ceno izdajal svoje pesmi in verze in zbudil mnogo smeha.

Pivo, vinarna, buffet, slaščičarna, šampanjec, cvetličnjak, tabakarna, butelke, kavarna, vse je bilo krasno urejeno in povsod si bil — kar je treba poudarjati — postrežen po primernih cenah. Pozabiti ne smemo planinske kočice, kjer so se zbirali najveselejši ljudje in kjer je v krogu lepih gospic stregel planinski oštir lačnim in žejnim gostom. Tam v planinah je zapel tudi mešani zbor pod spretnim vodstvom

III. darilo: Gdč. Marta Hrašovec.

se je spominjajo radi, dasi morajo služiti kruh s težkim delom.

Družbo čakajo novi veliki stroški. Otvorila bo letos novo šolo v Gorici in pričela s stavbo nove prepotrebne šole v Trstu in Mariboru. In z ozirom na te nove velikanske izdatke znaša vsled proračuna za leto 1912 primankljaj 544.400 K. Od slovenskega naroda je odvisno, ali bo družba kos svoji nalogi. Varujmo naše meje, rešujmo našo deco potujčevanja, naj sleheren, kdor se zaveda, da je Slovenec, položi na oltar domovine svoj žrtvenidar, naj se spominja vsak pri vsaki priliki, na slavnostih, na veselicah, v žalosti in veselju, da tam ob meji prosijo drobne ročice pomoči in rešenja. „Mal položi dar, domu na oltar!“

zleti v lijak in ostane tam, dokler ni komad pri koncu.

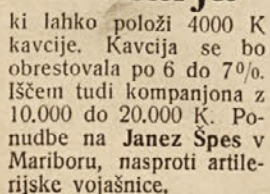
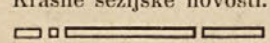
Kdo je izumil polko? Italijanski list „Mondo artistico“ piše o tem sledeče: Služkinja neke italijanske gospode je prepevala neko pesem ter pri tem plesala. Gospodinja jo je nekoč pri tem presenetila, dopadel se ji je ta ples, pa je pozvala služkinjo naj ga pleše pred domačim učiteljem. Ta je ples kopiral. V kratkem se je ples veselo služkinje zanesel v slovanske kraje ter je dobil ime „polka“. To piše dotični italijanski list. — Newyorški „Commercial Advertiser“ pa je bil spet prinesel v svoji rubriki „Music and Drama“ poročilo, da je polko izumila pred leti na Dunaju živeča Ana Novak, Čehinja; ker je ta ples plesala na en in pol koraka, mu je dala ime „polka“. Dotični newyorški list trdi, da je polka slovanski ples, ki se je potem zanesel v vse kraje sveta.

Pridobivajte nove naročnike!

Na razna vprašanja glede dijaške naročnine odgovarjamo, da velja naročnina za dijake na leto 5 K le tedaj, če se direktno naroče.

Bogata zaloga vsakovrstnih damskih in otroških klobukov. Žalni klobuki vedno v zalogi.

:: Postrežba točna. ::

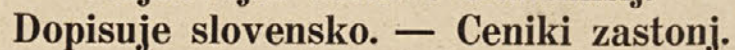
F. K. Kaiser
puškar v Ljubljani, Šelen-
burgove ulice št. 6, pripo-
roča svojo bogato zalogo
raznovrstnih pušk in sa-
mokresov, lovskih potreb-
ščin, vseh del koles (bi-
ciklov) kakor tudi ume-
nitelj ognj po najnižjih
cenah. Popravila pušk,
samokresov in biciklov
točno in solidno. Cenov-
ni zastojnik in poštne
:: prosto. ::

dobroidoča, že stara trgovina s trafiko, stoječa ob glavni cesti tik farne cerkve v Blagovici št. 8. Več se pove tam ali v Mengšu št. 57.

*v ulici del Rivo št. 26 (pri sv. Jakobu.) Postrežba
točna, cenenizke, izbera velikanska Cenik franko.*

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Mehanična delavnica. Prodaja tudi na obroke. Ceniki poštnine prosti. Zaloga in zastopstvo lahkih švicarskih motorjev (Motosacche) na navadnem kolesu. Kupuje se stara dvokolesa, šiv. stroje, gramofone, orkestrije itd.

Pošilja se po povzetju.

gratis in franko

.....

